

SZERKESZTŐI IRODA:
Hódolópata 21. szám. (Postaépület) hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:
Vidőkre postán, vagy helyben házhoz hordva
Éves díj 16 frt. Negyedéves 4 frt.
Hírvé 8 frt. Egy hóra helyben 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnep napokon.
Kéziratok nem adatkak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

KIADÓ - HIVATAL:
Kolozsvárt, Belközép-utca 39. szám.

HIRDETÉSI DÍJAK
Egy cenziméternyi tér ára 4 kr Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyitlertéri cikkek
garmond sora után 20 kr. fizetendő.

„Mindig falun?”

Fölötte fontos az a kérdés, mit felsegje báró Wesselényi Miklóshoz tartozott.

„Mindig falun lakik?”

Ugron Gáborról így kérdezte: „Nyáron falun lakik?” — mert ha talán nem ismeri a felség közéletünk apróbb természetét és részletes küzdelmeit, de mindenesetre tudomást szerez magának a nagy parlamenti csatákról, s így az nem kerülhet ki figyelmét, hogy Ugron G. télen nem falun lakik. Azonban Wesselényi Miklós bárótól azt kérdezték: Mindig falun lakik? S ennek „mindig”-nek jelentősége van.

Az a Wesselényi — mondjuk I. Miklós — a kitől a magyar szabadságunk minden férfias híve eltanulta a híres szót: „a német megtanított szenvedni, de félni nem!” — ennek a Wesselényinek, ki „mindig falun lakik”, nagypapja volt. Az a másik Wesselényi — mondjuk II. Miklós — a ki a nemzet történelmi korszakában, a titánok közé sorakozott, s nagy nevének áldásos bélyegét nyomta a szabadság kivívott intézményeire, ennek a Wesselényinek, s ki „mindig falun lakik”, az édes apja volt.

Mintha csak azt mondta volna a király: Hogyan van, hogy a kik megalkotta, még mindig élnek és a kik élnek, azokat nem látom? Hogyan van, hogy a Wesselényi nevet nem hallom a szereplő nevek között? Hát Kolozsvárig kelle jönnöm, hogy tudomást vegyek a Wesselényiek létezéséről?

Nekem úgy tetszik, hogy az, ami Wesselényinek volt mondva, Erdély egész történelmének volt mondva. „Mindig falun?” Nem érzitek azt a kötelezettséget, mit rátok hagyott a múlt? A város ágakat hajt — de ki látott már élőtől nővő ágakat?

Az unió után is szerep maradt fenn azok számára, kik születésnél, vagyoniul s képzettségénél fogva előkelők. A lakóköz szét van ugyan törölve várnyágra, követválasztásra, kath. status-jelölésre, kalvinista egyházkerületre, Emlekre, erd. gazd. egyletre, de összevéve a darabokat, mégis csak egy egész országunknak nagy érdekeit hordja vállán az a ki forum minden helyén építve s egészséges szívvel jelenik meg.

Nincs olyan ház, mely vagy a karmegyei, vagy a kultúregyleti, vagy a egyházi, vagy a gazdasági köztevékenység által betölthető ne volna. Ha tehát az adminisztratív, ott a vármegyefürme; ha rossz a törvényhozás, ott a

választás foruma; ha faji érdekeink szenvednek sérelmet, ott az Emke foruma; ha az iskola, az erkölcs, a választás buzgósság terén akad javítani való, ott az egyházi élet foruma; ha a földmívelés, az állattenyésztés, a hitel-szervezet kíván lendületet, ott az erd. gazd. egylet. Minden tehetség és minden tevékenység részére kínálkozik köztér, csak el kell foglalni. Csak nem kell „mindig falun” ülni.

Az erdélyi mánások tévedésben vannak, ha azt hiszik, hogy vagy Budapestten kell szerepet vállalni, vagy sehol. Közülük sincs mindenkinek módja és készsége arra, hogy a fővárosban foglaljon olyan állást, a milyent igény és izlése szerint dhajt. Mert minél tágasabb a tér, annál nehezebb azt akár a lóval, akár az ésszel befutni. De ebből nem az következik, hogy — ha már ott nem lehet valaki, hát sehol se legyen. Valahol lenni kell az embernek. Már pedig a ki mindig csak falun van, az sehol sincs.

Az apák hivatkoznak a nagyapákra, s a mai ivadékok hivatkoznak az apákra. Valjon az utókor hivatkozhatik-e a mai nemzedékre? Az áldozatkész hazafiságnak, a buzgó tevékenységnek, s a nemes példákknak folytonos láncolata: ime ez az, mi az egészséges arisztokráziát megalkotta a köztérben. A nagy világi látkör, a finom izlés, a jó módor és az öntudatos büszkeség paraszt gőg nélkül: im ez alkotta meg az arisztokrátiát a társasági téren. Annak a család és társulási alakulásnak, melyet előkelő világ, mondjuk, szocietás név alatt ismerünk, csak addig van hatékony létezése s a közhangulatban szentesített jogcíme a tisztelethez és befolyáshoz, míg benne ama kiváló tulajdonságok láncolata, melyek őt létrehozták és fenntartották, meg nem szakad. Pedig megszabad, ha el nem foglalják a számukra társadalmilag és politikailag természetesen kijelölt tért. S ha egyszer megszabad, ha egyszer mások ülnek a székre: el lesznek felejtve istállóikban, erdeikben és kaszálóikon. Élhetnek és élni fognak azontul is mint jó családapák, pontos adófizetők, szorgalmas gazdák; de semmi igényük sem lehet többé ahhoz, hogy egyébként is tekintessenek, mint épen jó gazdáknak és békés polgároknak. A világ napirendre tér fölöttük.

Nálunk a név még mindig jó alkalom arra, hogy tér nyíljon meg előttük, mert nálunk a név még mindig szárny az emelkedésre. De nem szabad felejtetni, hogy a szárnyat is szoktatni kell, jó rendezett és tiszta falvaival, serény és magyorórp népével. Itt közből, a vadon, fenséges szirtok, vakmerő emelkedő bércek, kellemesen meleg savanyúvíz források, distingváltság társaság, türethető zene, szépen épült villák és jól gondozott utak. Együtt: bevégzett szépség.

A fő étterem — vagy helyesebben mondva a terített asztalok egy gallerián vannak elhelyezve, mely itt földi sétány-nak nevezetik a csakugyan sétatályul is szolgál. A közönség jelentékeny része itt végzi esteli és reggeli sétáját, belenézve az étkezők tányérjába s számlálgatva fogainkat, miközben a „rosztprádlín” rágódunk Rosz és izetlen szókás. Nekik is rosz, mivel fenyves illat helyett ételszagot lélekelnek; nekünk is rosz, mivel úgy ránk bámul egy-egy román gyermek, a kinek ma bújós napja van, hogy kifordul a falat a szánkból.

Mert hát itt is vannak, épen mint Előpatakon, románok; talán azzal a külömb-séggel, hogy az előpataki románok legnagyobb része román-zsidó, míg a tusnádiak inkább zsidó-románok. Amazok zsidók, foglalkozás szerint; emezek zsidók, állapot szerint. Még érthetőbb: ama románok úgy viselik magukat, mintha zsidók volnának; viszont ama zsidók úgy viselik magukat, mintha románok volnának. Annyi bizonyos, hogy nem szerencsés vegyülek. É nemzetet keresztezés — mert hiszen vérszerintről polgári házasság nélkül nem lehet szó, egyáltalában nem hat nemesítőleg. Mintha az oltás által úgy a törzsben, mint a galyban

ha repülni akar a madár — s a strucz, a pézsmaréceze példái mutatják, hogy nem minden szárny alkalmas a repülésre.

Én nem az egyesről beszélek, hanem az osztályról. Kevesen vagyunk. Mindenre szüksége van a hazának. Nálunk mindenki házhoz tartozik, s ha valaki nem áll a helyére, meglátászik a rés. De nemzeti életünk nagy munkájával a közérdek nem tőrhet meg részeket. Ha oda nem áll az, a kinek örökségtől jutott a feladat, oda fognak állani azok, a kik nem örökölték hanem megszerezték maguknak a helyet.

Nem azt mondom én, hogy álljanak be az ellenzék táborába; hanem hogy ki ki álljon oda, a hol tehetséghez és hajlamához méltó tért talál. Kolozsvár központ volt. Kisebb kör, szerényebb igény, pátriarchalisabb élet. Az elődök jól megérték benne s a téli együttlét megadta az alkalmat a mulatságra s a köztevékenységre. Miért nem lehet ez most is így? Miért nem keresik föl tömegesen Kolozsvárt? Miért mennek harmadrangunk Budapestre, vagy miért maradnak semminek falun, mikor itt elsőek lehetnek? A ki lemond a köztevékenységről, az lemondott fél-örökségéről. Ma még hivatkozhatnak apáikra, de a gyermekek már nem lesz hogy kire hivatkozzanak, mert nem czimsallangra van szükségünk, hanem tevékeny férfiakra.

Bartha Miklós.

Politikai hírek.

Király ő Felsége — mint lapunknak távirják — vasárnap reggeli 6 órákor Kolozsvárról Budapestre érkezett, s a központi pályaházból egyenesen a királyi palotába hajtatott. Hétfőn délelőtt ő Felség előkelte alatt közös miniszteri tanács tartatott, melyen többek között a magyar országgyűlés új időszakát megnyitó tróbaszéd is véglegesen szövegeztetett.

A reichsrath ő Felsége Taaffe miniszterelnökhöz intézett legfelsőbb kéziratával a reichsrath ülészekát október 11-re hívja egybe.

Kálnoky és Bismarck. Kálnoky gróf a „Tempe” szerint úgy nyilatkozott egy politikai egyezés előtt, hogy igen meg van elégedve a Bismarck herceggel folytatott értekezlettel. Németország és Ausztria-Magyarország között teljes egyetértés van s a bolgár kérdésben várakozó álláspontot foglalnak el. Kálnoky gróf megjegyezte: mi csak nyertünk, ha az eseményeket hagyjuk a maga lefolyásában, a helyett, hogy erőszakoljuk.

A magyar örökjog. Az igazságügymi-

niszter az örökjog életbeléptetésére vonatkozó törvényjavaslat elkészítésével dr. Dell'Adami Dezső budapesti ügyvédet és egyetemi magántanárt bízta meg. E törvény a közönséges életbeléptetési törvényeknél sokkal nagyobb jelentőséggel lesz; az örökjogi törvény ugyanis a polg. törvénykönyv többi része, különösen az általános rész előtt fog életbe lépni, a mi számos nagy horderejű általános magánjogi és családjogi kérdések szabályozását mellőzhetetlenné teszi. Ezen ideiglenes szabályozás is az életbeléptetési törvény feladata.

Az országgyűlés megnyitása.

A szertartás a magyar országgyűlés ünnepélyes megnyitására szeptember hó 29-én déli 12 órákor a következőkben állapított meg:

Az ezen ünnepély megtartására kijelölt napon, a kitűzött óra előtt a magyar országgyűlés mindkét házának tagjai a budapesti királyi palota nagy termében s ez után, a mennyeiben a várkapolna tőrfogata engedni, ez utóbbiban is megjelennek és a szent-élet-misében részt vesznek.

Ő császári és apostoli királyi fensége az említett szent misére nyilvános kíséret nélkül az udvari kápolnának oratóriumába megyen, mely alatt a püspök az apostoli kereszttel állani fog.

A nagymise után ő felsége termeibe visszatérve — ott időzve, míg az egyházi méltóságok átöltözködnek és in longis az udvari kápolnából a felső terembe érkeztek, hol is ez alatt a magyar országgyűlés mindkét házának tagjai a nagy teremben, az ő felségének közvetlen kíséretére hivatott udvari főhivatalok és testőrkapitányok, a bibornok herceg-prímás, a magy. kir. miniszterek, a zászlós urak és a püspökök a költő kereszttel a kihallgatási terembe (a felső várnyegző oldalán) összegyűltek.

Mihelyt minden rendben van, az első főudvarmester jelentést tesz ő felségének, mire ő felsége a következő kísérettel a belső termekből a nagy terembe vonul:

Egy kamara-írnok, a magy. kir. főajtóállómester, a többi zászlós ur (párosan), a bibornok-hercegprímás, a magy. kir. miniszterek, az első főudvarmester a pálcával, a magy. kir. fővármester, mint a főudvarnagy helyettese, a kivont királyi karddal s jobbról mellette a püspök a kereszttel.

Ő császári és apostoli királyi fensége nek kíséretét képezik: ő felségének főkamara, a magy. kir. testőrségi, a os. kir. darabant testőrségi, a os. kir. lovastestőri kapitányok s ő felsége főhadsegége.

Ő császári és apostoli királyi fensége a terembe érve, a trónra lép, leül s kalpagját felteszi. — Kísérete a kijelölt állásokat a trón oldalán foglalja el.

Most beszédet mond ő felsége az országgyűlés tagjaihoz, melynek végétével a trónról felkel, kalpagját levezi s az előbb megjelölt kísérettel a belső termekbe vissza vonul.

nak, megállnak és körülnéznek, tovább dolgoznak, majd fölrebb az egyik s haragosan dongja körül a fát, ha nincsen-e el-lenség közel, aztán megint vissza száll, párjához siet, csapjaik találkoznak mintha sugdosódnának a fészkek örömeiről, és foly a munka tovább.

Legyek, szunyogok, csaszlek, hangyák járnak kelnek a műhely körül. Szamba sem veszik őket. Valami titokzatos okból egy húszcentner is arra vetődik. Alig méltatják figyelemre. A szitakötő villangyors fordulatot tesz s olyan mereven, mintha a levegőhöz volna szegezve, pillanatra megáll fölöttük: talán kérdezi, hogy nincsen-e korán a készülődés? — aztán nagyot lök magán s a gondolat viességével cikázik tovább, hogy száz ölnyírről visszaragyogtassa hátyaszárnyait.

Csak mikor észrevette a dolgozó pár, hogy egy harmadik lódarázs mászkál a törzs másik oldalán s a felpattogzott kéreglapok alatt bujkálva közeledik a félig kivált fészkekhez, rebent föl a munkától mindkettő. elszállva egy irányban messzire. A leselkedő bogár-szörny azonnal fölhasznáta a gazdák távozását, s rögtön bedugta fejét a vájt lyukon, próbált tenni, hogy elég mély-e az már neki. Ebben a pillanatban, mint egy sólyom, csapott le a magasból a gazdák egyike s derékon ragadta harapófogó szájával a tolokodó ideget.

Érdekes és elcsánót viaskodás kezdődött. Megérkezett a másik gazda is, odanézett, hogy párjának állapotáról meggyőződjen, s midőn látta határozott fölénysé-

A király Kolozsvárt.

Harmadik nap, szept. 24.

A király az unitárius főiskolában.
A főiskola kapujához szombatom délután fél 4 órákor érkezett meg a király. Az utozán nagy néptömeg várta és éljenzte. A kapunál a püspök élén az iskolai felügyelő gondnokság és tanári testület s több egyházi tanácsos fogadta. A püspök rövid üdvözlöte után a király kifejezvé, hogy örömmel jött ez intézet meglátogatására, egyenesen felvezetett a diszterembe, hol ő Felségének arczképe megkoszoruzva volt.

A folyosón nagy légvonat lévén, mint-hogy a püspök levett kalappal ment a király mellett, ez felszólította, hogy tegye fel kalapját, de a püspök levett kalappal kísérté tovább; midőn azonban a diszterembe mentek és a király fővegét levette, a püspök kérte ő Felségét, hogy tartsa fenn fővegét, a király erre azt mondta: „hogy tegye föl ön is.”

A diszterem rendeltetését kérdező a király, meglegedését fejezte ki. Innen a könyvtár nézte meg; a hol több becses régiséget meglekintett; s midőn a püspök a felső emeleten lévő könyvtárban arra hivatkozott, hogy ott angol és amerikai unitáriusoktól kapott könyvek vannak elhelyezve, meglepetve mondta: „Nem is tudtam, hogy magyarokon kívül is vannak unitáriusok.” Az püspök az angol és amerikai unitáriusokról részletesebb ismertetést adott, s egyszerűsággal bemutatva az igazgató tanárt, Kovács Jánost, ki angliában épen az angolok segítségével képezte magát a tanárságra s az amerikaiakat és meglátogatta 1882—83-ban. A király ezután kérdezte a tanárok minőségét, s nagy meglepetéssel hallotta, hogy legmagasabb részek égi angliában tanult s az angol nyelvet beszéli.

A könyvtár után egy lakosztályt mutatott be az igazgató, s a belakók egyebekről felvilágosítást adván, egy karikás ágyat is kihuzott, hogy lássa ő felsége, milyen ágyban hálunk a szegénysorsu székely fiúk. Ezután egy tantermet nézett meg; a természettani s vegytani szertárt szintén meglekintette, s azt a megjegyzést tette, hogy a helyiség igen szép.

Az ifjuság az udvaron volt osztályonként felállítva, s a király látható meglegedéssel s jószág mosolylyal jártatta körül kegyes tekintetét. Az ifjuság folytonosan éljenzte. Végül az E. K. Tanács terem-be lön bevezetve, hol a püspökök s jölte-vők arczképei vannak elhelyezve. Ezeket nagy figyelemmel nézte meg, s különösen midőn Richmond Anna amerikai jölte-vőjük arczképe lön bemutatva, a kit a főiskolánál a tanári testület állított, a király látező-

AZ „ELLENZÉK” TÁRCAJA.

1887. szeptember 26.

Kőborlások.

VII.

Tusnád.

Tusnád úgy van, mint a híres szép menyegzők szoktak lenni: mindenki családiki látogatás. Pedig Tusnád igen szép s látványos nincsen egyéb baja, mint a tulajdon nagy hírnév. A képzőlködés felosigatólók s az így felajzott húr mindig tovább hűti a nyilat a valóságnál. A neki vadult határait nem tudja kielégíteni sem az ember, sem a természet. Egy ismerősöm ten-gere vitte nejét, hogy bemutassa neki a ugyasert. Midőn már siktengeren voltak s nem láttak viznél s égnél egyebet, a férfi hatásteles várakozásban kérdezte nejétől: „Mit, mit szőllasz hozzá?”

— Nagyobbnak képzeltem — felelé a nő maiv ésszerűségével.

A tusnádi utas is így van rendesen. Képzelte. Valjón mi hiányzik neki a szépségből? Fenyves erdő, szikla-tömbök, hegyi zuhatag, festői kilátás, árnyas sétatály, a legszerencsésebb csoportozásban. Mit egyjajon még a szegény természet a földlakókat képzőlködés kielégítésére? Nehány lépés talra s ott megtalálható a szelid táj-kep, csendes völgy, lomberdők, lankás kaszáló, lomhán kanyargó folyó, árny- és levegő; ha pedig jobbra megyünk, Csikme-gye tenkijé terül el hullámzó kalászaival.

jól rendezett és tiszta falvaival, serény és magyorórp népével. Itt közből, a vadon, fenséges szirtok, vakmerő emelkedő bércek, kellemesen meleg savanyúvíz források, distingváltság társaság, türethető zene, szépen épült villák és jól gondozott utak. Együtt: bevégzett szépség.

A fő étterem — vagy helyesebben mondva a terített asztalok egy gallerián vannak elhelyezve, mely itt földi sétány-nak nevezetik a csakugyan sétatályul is szolgál. A közönség jelentékeny része itt végzi esteli és reggeli sétáját, belenézve az étkezők tányérjába s számlálgatva fogainkat, miközben a „rosztprádlín” rágódunk Rosz és izetlen szókás. Nekik is rosz, mivel fenyves illat helyett ételszagot lélekelnek; nekünk is rosz, mivel úgy ránk bámul egy-egy román gyermek, a kinek ma bújós napja van, hogy kifordul a falat a szánkból.

Mert hát itt is vannak, épen mint Előpatakon, románok; talán azzal a külömb-séggel, hogy az előpataki románok legnagyobb része román-zsidó, míg a tusnádiak inkább zsidó-románok. Amazok zsidók, foglalkozás szerint; emezek zsidók, állapot szerint. Még érthetőbb: ama románok úgy viselik magukat, mintha zsidók volnának; viszont ama zsidók úgy viselik magukat, mintha románok volnának. Annyi bizonyos, hogy nem szerencsés vegyülek. É nemzetet keresztezés — mert hiszen vérszerintről polgári házasság nélkül nem lehet szó, egyáltalában nem hat nemesítőleg. Mintha az oltás által úgy a törzsben, mint a galyban

eldugultak volna az értékesebb csatornák s a nedvkeringés csak a fattyuhajításokat ápolná. Kellemetlenek, félműveltek, tolokodók, mosdatlanok és fukarok.

Hanem a tusnádi élet kellemkeit és báját nem tudják megmontani. Az ember itt nincsen egy szűk, rövid, páratelt sétányra szorítva — miként Előpatakon, hol minden falsh: a hang, mit egy brassói fotogra-fus énekel, a föld, melyen járunk, mert hiszen nem föld, hanem patakburkolat, az esőléből gyűlt tó és a tó övénye mellé fölzsurdalt nyírágseprük — mehet itt az ember napestig a „Károlyromhoz” a „Lud-millatetőre”, a Csalmádra, az Olthoz a merre a szem lát s a merre birják lábának izmai. Nem kénytelen akarva nem akarva nézni ugyanazon sárgásbarna arczokat, ugyanazon pökdösődő román delnőket, kiknek háromemeletes kalapja nem hagyja nyugton a szegény faágakat s hordó kiterjedésű turnürje le szorítja a többi halandót a rendes utról. El lehet szitt napestig békében és nyugalomban. „Hányadik a pohár? — Haszná-l? — Hányzör?” s a több efféle förtelmes prózai kérdésekkel nem zavar itt a bizalmaskodó gyomorbeteg. Pihenő gondola-taid nyugodtan szálhatnak egy lódarázs után, majd lábaid is elvezetnek egy száma-dos törzshöz s órákig figyeled, hogy e ré-mes bogár, mely úgy zug mint egy zongora elpattan hurja s olyan sárgatekete, mint egy bécsi kőféjűs, miként rég a fában téli fészket magának és életparájának. Cso-dálatos kitartással készülődnek már augusz-tusban a hosszú álomra. Sűrűnek, forog-

nak, megállnak és körülnéznek, tovább dolgoznak, majd fölrebb az egyik s haragosan dongja körül a fát, ha nincsen-e el-lenség közel, aztán megint vissza száll, párjához siet, csapjaik találkoznak mintha sugdosódnának a fészkek örömeiről, és foly a munka tovább.

Legyek, szunyogok, csaszlek, hangyák járnak kelnek a műhely körül. Szamba sem veszik őket. Valami titokzatos okból egy húszcentner is arra vetődik. Alig méltatják figyelemre. A szitakötő villangyors fordulatot tesz s olyan mereven, mintha a levegőhöz volna szegezve, pillanatra megáll fölöttük: talán kérdezi, hogy nincsen-e korán a készülődés? — aztán nagyot lök magán s a gondolat viességével cikázik tovább, hogy száz ölnyírről visszaragyogtassa hátyaszárnyait.

Csak mikor észrevette a dolgozó pár, hogy egy harmadik lódarázs mászkál a törzs másik oldalán s a felpattogzott kéreglapok alatt bujkálva közeledik a félig kivált fészkekhez, rebent föl a munkától mindkettő. elszállva egy irányban messzire. A leselkedő bogár-szörny azonnal fölhasznáta a gazdák távozását, s rögtön bedugta fejét a vájt lyukon, próbált tenni, hogy elég mély-e az már neki. Ebben a pillanatban, mint egy sólyom, csapott le a magasból a gazdák egyike s derékon ragadta harapófogó szájával a tolokodó ideget.

Érdekes és elcsánót viaskodás kezdődött. Megérkezett a másik gazda is, odanézett, hogy párjának állapotáról meggyőződjen, s midőn látta határozott fölénysé-

nyugodtan látott: a félbeszakadt munka folytatásához. A két küzdő lehullott a föld-re s ott ugyancsak szőrtá szárnyuk a száraz fenyő levelet. Egy-másba kapaszkodva, tépve, csibálva egymást, egy eleven tűzgolyóhoz hasonlítottak, mely mozog, henger, pattog, gurul, sisterog és minden perczben elpattanással fenyeget. Végre is párja segítségére ment a dolgozó fél s a vad harcz ekkor gyorsan eldőlt. Mihelyt megérkezett a segély, szünet állott be, mintha parlamentirozónak s a tolokodó idegen utnak bocsátatott. Előbb másnál próbált lomhán és félszegen, de midőn ez nem sikerült — két lába a csatatéren maradván — nehézkesen emelkedett szárnyaira, s bus szongással távozott a mások otthonából.

Bogaraimat naponta megnéztem reggel és alkonyatkor. Talán még most is dolgoznak és öröködnek. S mi még vitatkozunk a hajlék, a család, a haza szentsége, jogai, kizárólagossága és szükségessége fölött!

Fésszkünkben német katonát tűrünk. Külföldön német képviselőre van bízva érdeklünk. Itt benn csizakodunk, hogy mi le-gyünk-e a magunk otthonának urai? s el-hitettük magunkat, hogy mi ezt az otthont nem tudnók megvédelmezni!

Ne az egyetemre járjunk politikát tanulni, mert sohasem tudhatjuk, hogy esz-jog helyett nem boldog jogot tanítanak-e, hanem menjünk az erdőre, a mezőre, a bogarakhoz és a madarakhoz.

Járó Kell.

(Folyt. köv.)

„Kis adagban hatásos,
nem kellemetlen ízű.”
Dr. Korányi tanár.

Kértek a for-
rás használá-
sakor az egye-
dül helyes el-
nevezést

„Kórodámon a legked-
veltebb hashajtó víz.”
Dr. Kézmárczky tr.

FERENCZ JÓZSEF

803. (2-7)

KESERÜVIZ

„Hatásosabb, mint a
többi budai vizek.”
Dr. Gebhardt tanár.

használni.
Kapható min-
denütt.
A széküldési
igazgatóság
BUDAPESTEN

Kittintette 6 arany és
éremmel.
Széküldés 1886. évben
1 millió palaczk.

Eladó!

A nagy-utczában (Hidelve)

2 nagy ház, nagy udvarral, 40. és
42. sz. alatti szobák
kézből örökáron eladó.

A vételár felett értekezhetni ugyanott.

ÚJ NŐI-DIVAT ÜZLET.

POTOCKY ÉS DÁNIEL

Főtér 13. szám, Báró Wesselényi-féle ház.

Van szerencsénk a n. é. közönség becses figyelmébe
ajánlani, hogy az

ŐSZI ÉS TÉLI IDÉNYRE A LEGUJABB

RUHA-SZÖVETEK, DISZEK, VÁSZNAK
és minden ez tüzlethez tartozó cikkek megérkeztek.

Raktárunkat nagy vála ztékkel rendeztük be és elő-
nyös bevásárlásunknál fogva az árakat feltűnő ol-
csón számítjuk.

Szíves bizalmukat kérve

Tisztelettel

818. (4-15)

Potocky és Dániel.

Vidéki megrendelések azonnal és
pontosan teljesítettek.

Jelszó: Iztés, pontosság és olcsó ár!!!

!!Új női-divat üzlet!!

Van szerencsénk a nagyérdemű helyi és vidéki
közönség becses tudomására hozni, hogy a Főtérén,
Fröhlich-féle házban (Stratzinger Gusztáv papir-
kereskedése mellett) egy egészen újonnan berendezett

női-divat üzletet nyitottam,

a hol mindennemű bel- és külföldi árú, u. m.: selyem,
bársony és gyapjú női-divat kelmék stb. stb. nagy vá-
lasztékban kaphatók.

Kész ruhák és felöltők a legújabb párisi divat
szerint saját műtermemben, személyes vezetésem mel-
lett készíttetnek.

Egy kitűnő bécsi szabász,
valamint menyasszonyi kelengyék előállításához a leg-
jobb erők fölött rendelkezvén, azon kellemes helyzet-
ben vagyok, hogy a kor legmagasabb igényeinek is
megfelelhetek.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan esz-
köztetnek. Ruhákhoz derék és előhossz beküldése ele-
gendő.

A nagyérdemű közönség becses pártfogását kéri

Kiváló tisztelettel:

804. (8-100)

Merza Gerő.

Kész női felöltők!

Kiadó szép lakás a fapiaczson.

Egy szép emeleti lakás (fapiaczson Máriaffy-ház)

október hó 1-től kiadó.

Áll: egy nagy terem, 7 szoba, konyha, 6
lóra istálló és kocsizsinböl.

Értekezhetni TAUB NÁTHÁN frszerkereskedésében fapiaczson
13. szám (Máriaffy-ház alatt.)

850. (2-2)

Új kávéház!

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy a belszen-
utczában a Gróf Rhéday-féle házban egy a kor kívánal-
mainak teljesen megfelelő és egészen újonnan berendezett

KÁVÉHÁZAT

nyitok, gondot fordítván arra, hogy a n. é. vendégeim kiváló kényelme
mellett, az árakra nézve is — fél oly olcsón, mint máshol — jussanak
ugy az emi és inni valókhöz, mint a billiárd-játék élvezetéhez.

Különösen felhívom a figyelmet gyönyörű fali festményekkel ellátott

billiárd-teremre,

hol még Kolozsvárt nem látott kettős lapu tekeasztalok állanak tisztelt
vendégeim rendelkezésére.

Mindennemű hírlapokkal felszerelt kávéházam többi helyiségei is meg-
lepő csinnat vannak berendezve és kitűnő kávéval mindennemű leg-
jobb és legfrissebb ételek és italokkal szolgálhatok.

Jelszavam: a legjobbat a legjutányosabb áron! n. é. vendégeim
résztára kiszolgáltani.

Nagybecsű látogatását kérve a n. é. közönségnek, maradtam

Kiváló tisztelettel

793. (8-20)

LORENZ FERENCZ,
kávéház-tulajdonos.

GAÁL és SCHRAMMER

kolozsvári kárpitosok,

Sétater-utca 3. szám alatt.

Ajánljuk a n. é. helyi és vidéki közönségnek meg-
nagyobbított és egész újonnan berendezett

BUTOR-RAKTÁRUNKAT,

hol a nálunk készült és nagyválasztékú asztalos butor és
kárpitos munka készleten kívül elvállalunk mindennemű
megrendelés szerinti kárpitos munkákat és egyes
asztalos butor-darabok elkészítését, ugy minden-
nemű kárpitos és asztalos butor-darabok ujt-
tását is a legjutányosabb árak mellett.

A n. é. közönség nagybecsű pártfogását kérve, maradtunk

mely tisztelettel

812. (10-10)

GAÁL és SCHRAMMER.

NOVÁK VICTOR

ajánlja

lenolaj-kencze lakmáz-, festék- és szo-
bapadló festékárui

a legolcsóbb árak mellett.

Árjegyzékek bérmentve.

819. (3-x)

HOFER M. JÓZSEF

Ajánlja Julius hó 1-től

Özv. DOBÁL IZSÁKNÉ házához áthelyezett
tetemesen megnagyított és egész újonnan berendezett

NŐI-DIVAT- és PIPERE-ÜZLETET

a nagyérdemű közönség becses pártfogásába.

Kiváló tisztelettel

HOFER M. JÓZSEF.

(Ezelőtt Szathmáry Elek háznál.)

609. (19-x)

Munkát a hazai iparosnak!

FERENCZI IGNÁCZ

CZÍPÉSZ,

Kolozsvárt, a Főtérén.

(2-x)

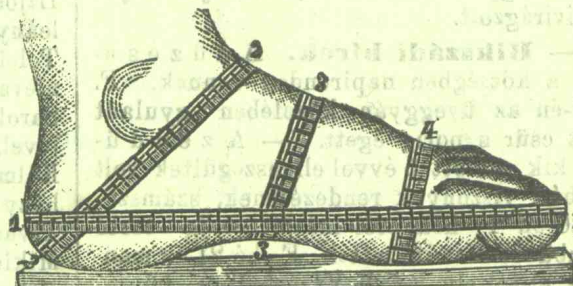

Elismert első és legnagyobb raktára.

Saját készítményei.

Fölülmul minden behozott
gyári munkát.

Kényelem, csín és tartósságá-
val kizár minden versenzt!

Megrendelések minta-czipő vagy mér-
ték után

pontosan és jutányosan
felvállaltatnak.

Pontos rendelések azonnal
teljesítetnek.

Mert csak ugy halad iparunk!